

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk között hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

lama ellenállhatatlanul kényszerítette erre. És noha itt is szép hivatás várhatta e tekintetben, mégis örömmel tért vissza 1858-ban e város falai közé, mert itt működni, a felvidék magyarosodását szolgálni, ez volt az igazi életezélja.

A lyceum fentartásának és léte biztosításának szentelte most már minden erejét, hogy erős vára lehessen a vallásosságnak és biztos bástyája a hazaszeretnek. Mennyi nehézséget kellett leküzdenie, míg 1887-ben végre elmondhatta, hogy az államsegély kieszközlésével a feladat meg van oldva, s a fáradt küzdő nyugodtan térhet pihenőre.

Az akadályok, az iskolafentartók szegénysége és az áldozatok csökkenése, a vallás és nemzetiségi féltékenység nagyok voltak, s azok leküzdése Breznik szívós kitartását s törhetetlen vasakarátát teljesen igénybe vette.

Ezt ő is belátta. És innen van, hogy erejét tul nem becsülvén, azt szét nem forgácsolta, hanem csakis lyceumának szentelte.

Nagyon természetes, hogy így az ő működése a dolgok mélyébe be nem avatott szemlélőben azt a hatást keltette, hogy egyoldalú. De a boldogult jól tudta, hogy ha felvirágoztatja a lyceumot, az által jelentékenyen hozzá járul Selmeczbánya gyarapodásához, ha ez intézetet biztosítja a magyar szellemnek, nagy szolgálatot tesz a hazának.

De vajon vallásosságában nem volt-e egyoldalú?

Buzgó protestáns volt, de nemcsak vallási meggyőződésből, hanem hazafias érzületből is. És ennek rendelte alá amazt. Mindenekelőtt magyar, azután protestáns!

Tudta ő, hogy a Felvidék egyik felekezetének sincs szüksége nagyobb mérvben a

buzgó harcra, mint éppen az övének. Találhatott-e tehát szebb hivatást, mint mintaképet adni egy igazi magyar érzelmű ág. hitv. evangélikus férfinak?

Ő volt az első sorban, ki még a negyvenes években, midőn a latin, mint a tanításnak nyelve, idejét multa, a magyar nyelvet segítette diadalra. Ő volt az, ki az ötvenes években hazafiúi érzületből kifolyólag még szeretett iskolájának fennmaradását is képes volt kockáztatni; nem fogadta el az akkori kormány a feléje nyújtott segítő karját, mert féltette tőle kedvencének magyarságát. Vagy létezzék a lyceum mint magyar intézet, vagy inkább pusztuljon. Ilyen volt az ő hazafisága!

Mikor azonban jobb idők következtek, mikor az alkotmányos magyar kormány ajánlotta fel segítségét, készséggel elfogadta azt, mert nem volt már mit féltenie és csak így volt biztosítható azon intézet fennmaradása, melynek ő egész életét szentelte.

És hosszú élete minden sok küzdelme dacára boldog volt, mert elvállalt kötelességeit mindig örömmel teljesítette; vége pedig a legboldogabb, mert életezéljét megvalósíthatta.

Irigyelhető egy sors!

De e magasztos órában, midőn búcsuzunk a felejthetlentől, távol legyen tőlünk ily érzület. Inkább válasszuk őt mintaképül, s törekedjünk, mint ő, hivatásunk hű betöltése által embertársaink boldogságát, a magyar haza felvirágoztatását, a tőle ránk maradt örökséget, lyceumunk fentartását erőnkhez képest előmozdítani.

Akkor majd elmondhatják róla a késő unokák, hogy Breznik János nem élt hiába!

Király Ernő.

T Á R C Z A.

Breznik János élete.

Szomorító, bár nem egészen váratlan hír szárnyalta be esütörtök reggel a várost: Breznik János meghalt! Meg vagyunk róla győződve, hogy e hír hallatára nem egy szív rezzent meg fájdalmasan, nem egy szembe szökkent a gyászoló köny.

Egy tevékeny, áldást osztó élet szállt pihenni; s zokogva borul sirhalma fölé a kegyelet.

Bár lapunk folyó évi 13-ik számában, hagyatéki intézkedés által a lyceumnak tett nagylelkű adományozása alkalmából foglalkoztunk már Breznik János életrajzával, mégis helyén valónak találjuk azt most, mintegy mélyen érzett kegyeletünk jeléül, alábbiban újlag röviden ecsetelni:

Breznik János Ikladon Pestmegyében született 1815. május 26-án. Tanult Aszódon, Selmeczbányán, Pozsonyban, majd két évi nevelősködés után Jénában és Hallében egy-egy évig.

1842. év február havában iktatták be a selmeczbányai lyceum magyar irodalmi tanszékébe s a lyceum magyarosodása az ő áldásos működésével kezdődött, mert ő nemcsak a magyar nyelvtant, hanem minden neki jutott tantárgyat azonnal magyarul kezdett tanítani. Breznik példája annyira hatott tanártársaira,

hogy az 1842/43. tanévben már mindegyikük legalább egy tantárgyat magyarul adott elő; 1847/48-ban pedig a magyar nyelv lett a lyceumon az egyedüli tannyelv.

Ekkor a lyceumi igazgatóság a három felső osztálybeli tanár között váltakozott. Breznik 1843/44 és 1846/47-ben volt az igazgató, s ezen másodszori igazgatósága idejére esik ama tette, melylyel az itt alakuló pánszláv pártot megsemmisítette.

A pánszlávok ugyanis a 7 felvidéki megyéből Selmec központtal külön tót kerületet „Szláviát“ akartak alakítani. A tót szellem ébresztésére egy műkedvelő társaság szerveztetett, melynek tagjai közt ott volt néhány lyceumi tanuló is. A társaság 1846-ban a szeptemberi vásár alkalmával a Heincz-teremben egy szindarabot adott elő, melynél az igazgató tilalma dacára ama lyceumi tanulók is közreműködtek; Breznik mindnyáját kizárásra íteltette, de azután id. Szeberényi János superintendens s akkori selmeczi ev. lelkész közbenjárására bezáratásra változtatta az ítéletet. A cselba vett tervet így is megsemmisítette, s a fiúk ezután csendesesen viselték magukat.

Az 1848/49. szabadságharc idején az iskola termei a katonáknak szolgáltak szállásul, a tanulók közül a nagyobbak honvédeknek álltak be. De nem csak a tanuló ifjuságra hatott ki a hazafiúi lelkesedés lángja; szeretett tanárunk is kardot ragadott a haza, a szabadság védelmére; Breznik is részt vett a nyár folyamán Komárom védelmében s e miatt a győztes bécsi kormány nem engedte meg neki, hogy tovább

tanárkodjék, pedig az 1849/50. tanévben ő reá került volna az igazgatóság sorja.

Miután egy ideig rokonoknál tartózkodott, majd nevelősködött volt, Békés-Csabára ment, a hol egy magánintézetet létesített s így tartotta fenn magát.

Ezen intézetben Breznik az ő növendékeit rendkívüli kitartással ugyszólván kora reggeltől napestig tanította, mi által ugy a vizsgálatokon megjelent tanférfiak elismerését, mint a szülők háláját vivta ki, mely utóbbiak azután fáradozását oly mértékben jutalmazták, hogy így megvethette vagyonságának alapját. Még Csabán tartózkodása alatt szerzett 78 hold földet, mit Selmeczbányáról, felhasználva itteni személyes hitelét is, lassan-lassan 600 holdra növelt.

1858-ban sikerült Szeberényi Jánosnak rávennie Brezniket, hogy megint Selmeczbányára jöjjön s vegye át a lyceum igazgatását, mert csak ilyen tapasztalt tanfériu vezetése mellett volt remélhető, hogy az iskola újra felvirágozik.

A kormány 1858. április 18-án megadta erre az engedélyt és Breznik szeptember végén Selmeczbányára érkezett. Hogy az iskola megint megszerezhesse a nyilvánossági jogot, arról kellett gondoskodnia, hogy a tantárgyak oly mérvben és annyi órában adassanak elő, a mint a kormány kívánta. Breznik egyes osztályok combinációjával s új tanerő alkalmazásával felelt meg ennek. Az egyházi hatóság azonban a költséget még így sem volt képes elviselni, és mert az iskolát nem akarta a kormány befolyása alá juttatni, Breznik

A honvédszobor.

Lassan folyó viznek eliszaposodik a medre s a csillogó vizérből mocsár lesz végre. Ilyen lassan folyó viz nálunk a honvédszobor ügye. Évek teltek el azóta, hogy egy honvédszobor felállításának tervét vetette föl városunk közönsége; meg is indult a gyűjtés, az adakozás szépen, úgy, hogy jelenleg már 3000 forint áll rendelkezésre nevezett szélre; voltak e tárgyban értekezletek, tanácskozások, költségvetések; tárgyalások Lőcse városával a honvédszoborkérdésben s mi mind e sok szó, e sok beszéd, e sok írka-fírka eredménye? Az, hogy nem csak a szobor nincs meg, de még ennek a helye sincs megállapítva!

E tény nem szorul bővebb, élénkebb megvilágításra; e tény maga az ítélet e megbocsáthatatlanul lassan folyó ügyben.

Nem akarjuk kétségbe vonni Selmech város igaz hazafiságát; hiszen nem egy fia vérevel áldozott a haza oltárán; nem egy fia rablánczot csörgetett azért, hogy fegyvert fogott a haza szabadságaért. De ha tudunk jó hazafiak lenni szóval, érzellemmel, sőt fegyverrel is, ha kell, miért nem mutatjuk ki igaz hazafiságunkat azzal is, hogy azt az oly rég tervezett honvédszobrot valahára felállítjuk?!

Lapunkban nem egyszer foglalkoztunk már ez ügygel; buzdítottunk szóval és írásban, bár meg voltunk arról győződve, hogy hiszen itt nem is kell lelkesítés, mert bizonyára e város hazafias közönségének ugy is hű óhaja, hogy az 1848/49-iki dicső harcban itt Selmechen is legyen egy emléke, mely büszkén hirdesse: „A hazáért vért és életet!” egy emléke, melynek látása hőbben dobogtassa fel az ifjak és öregek, a hajadonok, a nők, az anyák szívét. Azt hittük, hogy még a millenniumi év napja fogja be-ragyogni honvédszobrunkat.

Csalódtunk. S ez a csalódás fáj; fáj nem csak nekünk, de bizonyára mindenkinek kinek kebléből még nem vészett ki az az érzés, mely nélkül nincs nemzet, nincs haza: a hazafiúi érzés.

De ha már lanyhák voltunk eddig; ha a mindennapi élet érzelmetompító küzdelmeiben, az érdek szívfásító számításai közben meg tudtunk felejteni a mult dicsőségéről, a jelen kötelességeiről s a jövő biztosításáról hazafiúi szempontból: riadjunk fel e gyilkos tompultságból; rázzuk le magunkról e kö-zöny kábitó, szennyező porát; mutassuk meg, hogy igen is, hazafiak vagyunk mi is itt a hegyek, e más ajku nép között; emeljük hát végre azt a honvéd szobrot, legyen az a palladiumunk, mely visszaemlékeztetés által folyton élteti bennünk a hon-szerelmet, neveli fiainkban a hazaférvést.

Gondoljunk arra, hogy a jövő, 1898-ik év az ötvenedik évfordulója a szabadságharc kezdetének. Az egész ország megünnepli azt; a városok versenyeznek egymással, hogy fel tudjanak valamit mutatni akkor. Ime, ezt mi emeltük a nagy idők emlékére!

Csak Selmechbánya maradjon vissza?! Nem, az nem lehet!

Még nincs késő! A sok meddő vitakozás helyett lépjenek hát már egyszer a tett mezejére; döntsék el, hol álljon majd az a szobor s kezdjék meg mindjárt az előmunkálatokat. Mi azt javasolnók, mint már előbb is, hogy a pachertároi tér szemeltesse ki a szobor helyét; e tér parkirozása ugy is el van határozva s

a helyi egyház gyűlésén keresztül vitte, hogy az egyház ajánlja fel a lyceumot az egyházkerületnek oly feltétel alatt, hogy ez a fentartás költségeihez legalább évi 3000 frttal járuljon. Az 1859. szeptember első napjaiban tartott bányai egyházkerületi gyűlés az ajánlatot elfogadta és egyttal kijelentette, hogy a nyilvánossági jogot külön keresni felesleges, mert az ev. iskolák az 1790/91 26. t.-cz. értelmében ugyis nyilvánosak.

Az 1859-iki, a magyarhoni protestans egyház szervezését célzó császári pátens a lyceumnál szinte rövid válságot idézett fel. Breznyiket, mint a pátens ellenesét, igazgatói tisztétől megfosztották, sőt mint a császári rendelet ellen lázítót a pozsonyi hadi törvény-szék elé idézték.

Miután a pátens 1860. visszavonták, Breznyiket megint behelyezték az igazgatói székbe, sőt midőn igazgatósági három éve letelt, a kerületi gyűlés újra meg újra őt bizta meg az iskola vezetésével, mert az egyházkerületben mindenki tudta, hogy az intézet virágzása, sőt léte az ő nevével elválaszthatatlan. Alkotmányos életünk helyreállítása után az elismerés a kormány részéről sem késett: 25 éves igazgatósága alkalmával kivivta, hogy királyunk Ő Felsége Breznyiket 1883-ban királyi tanácsossá nevezte ki. De a lyceum gyors felvirágzása majdnem a lyceum bukását vonta maga után. 1880/81-ben 308-ra emelkedett a tanuló-ság száma, ezzel együtt természetesen a tanárok számát is növelni kellett volna, minthogy a combinált osztá-lyokat el kellett különíteni, csakhogy erre meg pénz

a mellette levő kertet is átengedte hozzá a kincstár. Lehet-e a honvédszobornak jobb, szebb helyet kép-zelni?! Azt is mondanók, ne legyen honvédszobrunk egy már más városban állónak másolata, legyen bár egyszerűbb, de eredeti.

Ha igazán, erélyesen hozzá fognak a régi terv megvalósításához, ha a város közönsége látni fogja, hogy, ime, meg lesz a honvédszobor, azt hisszük, még tán áldozna is rá! De így, a mint az ügy jelenleg áll, hogy lehel bizalma, hogy lehet lelkesedése valami iránt, mi oszladozó ködkép lebeg csak előtte; mi csak valami eltévedt papiroson van meg, de minek telje-süléséhez egy lépéssel sem látja magát közelebb?!

De tán nagyon is sötéten látunk! Hiszen azt nem engedi Selmech városának hazafisága, hogy a honvédszobor ügye még további halasztást szenvedjen. Meg vagyunk róla győződve, hogy a jövő év márczius 15-én már a fennen álló honvédszobor talapzatánál énekeljük szívünk mélyéből:

„Hazádnak rendületlenül
Légy hive oh magyar!”

* * *

Jótékony-ság.

A mi főherczegünk, József kir. herczeg fenséges neje Klotild főherczegnő — kit csak nem rég volt sze-rencsénk városunkban üdvözölhetni, — görvélyes és angolköros gyermekek részére Czirkeviczaban László főherczeg emlékezetére gyermek-kórházat alapított és sajátkezű aláírásával ellátott levelet intézett a főis-pán utján városunk közönségéhez, hogy e kórház alapításához hozzá járuljon.

A főherczegnő levelét alantabb szó szerint kö-zöljük és részünkről is helyesnek, itteni beteg gyerme-kekre nézve felette üdvösnek tartjuk a városi tanács azon tervét, hogy Selmechbánya városa 4000 frttal az ottani kórházban ágyat alapítson, mely költség az árvatári tartalékalapból volna fedezendő, mit a bel-ügyministerium is biztosan jóváhagyna. Ez által a város azután jogot nyer minden évben egy beteg gyermeket az ottani gyógyintézetbe elhelyezni.

Bizony sajnos, nagy igaza van Klotild főherczeg-asszonynak, hogy városunkban is sok a görvélyes és angolköros gyermek, s hogy e gyógyintézet városunkra is jótékonyan fog kihatni.

Kérjük tehát törv. hat. bizottságunkat, hogy a tanácsnak e tárgyban benyújtandó javaslatát elfogadja annál is inkább, mert a város minden megterhelhetése nélkül jár, amennyiben az árvatári tartalékalapból fedeznék a 4000 frtot.

A főherczegasszony levele így szól:

Selmech- és Bélábánya sz. kir. városok
tisztelt közönségéhez!

Van szerencsém tudomásukra hozni, hogy az Adria partján, Cirkvenicán szegény görvélyes és angol-köros gyermekek részére egy tengeri gyógyintézetet alapítottam, mely védnökségem alatt áll és „László gyermek-otthon” nevet viseli.

Az ide mellékelt alapszabály szerint ezen intézet célja a szent István koronája országai szegény és gyógykezelést igénylő gyermekeinek — valláskülömbőség nélkül — biztos menhelyet nyújtani, őket teljes ellátásban, ruházat, fehérnemű, fürdőzés és orvosi gondo-

nem volt. Ekkor Breznyiknek az az életmentő eszméje támadt, hogy a lyceummal kapcsolatosan tanítóképzőt állít fel s ennek a tervezetét kidolgoztatva, az 1881 bányakerületi gyűlésen szóba hozta s a gyűlés a tanító-képző költségeire évi 700 frtot szavazott meg s ezen kívül az esperességek is évi 450 frtot ajánlottak fel a tanítóképző számára.

Ilyen módon Breznyik a lyceum évi jövedelmét 1150 frttal növelvén, újra egy tanárt lehetett meghívni s a combinált felső osztályokat elválasztani.

A lyceum jövedelmének növelése a tanítóképző felállításával csak ideiglenes segítő eszköz volt. Min-denki, aki szükségesnek tartotta, hogy az intézet kul-turális és nemzeti hivatására való tekintetből fentar-tassék, aggódva nézett a jövőbe, mert belátta, hogy évi 7—8000 frttal az lehetetlen. Midőn alkotmányos állam életünk helyreállításával az oktatásügy fejleszté-sére a kormány az addiginál sokkal többet költött, az államnak ez a költsége 1873-ban a helyi egyházat államsegély kérésére bátorította fel. A kormány még akkor nem adhatott, mert nem volt erre törvény, de a mikor az 1883 XXX. t.-cz. erről is határozott, az egyház kérelmét megismételte. A kerületi gyűlés, a mikor látta, hogy az esperességek nem képesek a szükséges pénzt megadni, a lyceum államsegély iránt való kérvényét pártolólalag terjesztette fel a minister-hez. Trefort még ez év nov. leküldte Gömör osztály tanácsost s szerződési tervezet el is készült, fel is terjesztették, de csak 1887 febr. 2-án irta alá Trefort,

zásban részesíteni Cirkvenicán, a hajdani Frangej án várkastélyban, melyet férjem József cs. és kir. ő fensége a hozzátartozó nagy parkirozott kerttel együtt a gyer-mek-otthon céljaira nagylelkűen adományozott.

Tudom, hogy Selmech-Bélábánya sz. kir. váro-sokban is sok görvélyes és angolköros beteg gyermek van nyomorban és kellő gondozás hiányában, kiket a „László gyermek-otthon”-ban a korai biztos haláltól megmenteni lehetne és bizva Selmech- és Bélábánya sz. kir. városok közönségének áldozatkészségében, oly kérelemmel járulok hozzá, miszerint a létesített „László gyermek-otthon”-t szives jóindulatába és támogatásába venni sziveskedjék oly formán, hogy vagy a szabályzat értelmében ágyalapítványokat tenne és ezek kamatait évente bocsátaná rendelkezésre, vagy pedig több évre a közgyűlés által megszavazandó összeggel járulna a „László gyermek-otthon” fenntartási költségeihez.

Kelt Alesuthon, 1897. július 27.

Klotild, főherczegnő.

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. augusztus 8-án.

Naptár: Vasárnap, augusztus 8. — Róm. kath.: Czirjék. — Görög-orosz (július 27): Pant. — Izraelita: 9. S. Debarim. — Nap kel: 4 óra 32 perczkor, nyugszik: 7 óra 6 perczkor. — Hold kel: 4 óra 31 perczkor d. u. nyugszik: reggel 0. 13 perczkor.

Vasárnap 9 órakor nagymise a Boldogasszonyról nevezett róm. kath. templomban német egyházi beszéddel.

Búcsú a havas Boldogasszonyról nevezett, a szélaknai kapu melletti templomban, szent nagy misével és egyházi szó-noklattal.

Nagymise a Szent-Katalin templomban 8 órakor reggel, tót egyházi beszéddel.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—12-ig né-met isteni tisztelet.

A polgári lövöldés fölvészlet, kezdete reggel 8 órakor.

Délután 4 és fél órakor Breznyik János temetése a lyceumi épületből.

Vihnyén a lévai dalárda hangversenye.

Kedden: a törv. hat. bizottság közgyűlése; kezdete 9 órakor reggel.

— **Személyi hírek.** *Svehla Gyula* m. kir. főbá-nyatanácsos és bányaigazgató hivatalosan Aranydkára utazott s holnap érkezik vissza. — *Jezsovic Károly* lyceumunk igazgatója, Breznyik János temetésére Koritnyiczáról városunkba érkezett. — *Fekete Dezső* postafőnökünk szabadság idejének lejártá után, hiva-talát újból elfoglalta. — *Dr. Knezovic Adolf* fővárosi ügyvéd és *Telekes Béla* jeles fiatal költő, Budapestre visszautaztak. — *Dr. Goldstücker Márk* ügyvéd 3 heti üdülés céljából Trencsén-Teplícze ment. — *Dr. Schwartz Otto* akad. igazgató tegnap érkezett vissza. — *Sóltz Vilmos* kir. főbányatanácsos, akad. tanár Ung-várra utazott. — *Krausz Géza* városi erdőmester Bu-dapestről visszaérkezett. — *Baltigh Frigyes* ev. püspök Balassa-Gyartmatról, — *Dr. Szeberinyi János* bécsi egyetemi tanár Bécsből Breznyik János temetéséhez ide érkezett.

— **Breznyik János** kir. tanácsos, a selmechi lyceum volt igazgatója és tb. igazgatója stb. stb. temetése ma d. u. 4¹/₂ órakor lesz. A ravatal az ág. ev. lyceum feketével bevont könyvtári nagy termében van felállítva s már e sorok írásakor is el van halmozva különféle szebbnél szebb koszorúkkal. Breznyik János haláláról két gyászjelentés jelent meg, egyiket a lyceum iskola-tanácsa, a másikat a lyceum tanári kara adta

s így csak ezen év elejétől tétetett folyóvá az ál-lamsegély.

Az állammal kötött szerződés lényegesen megvál-toztatta a lyceum minden viszonyát. Breznyik azon-ban beleéltte magát az új helyzetbe is, tudott is, akart is haladni a korrallal. Az állami tantervet alkalmazta, új tanerőkről gondoskodott, rajztermet épített, a régi épületet is a tanításnak megfelelően alakította át s azon volt, hogy a tankerületi főigazgató, a kor-mányképviselők az intézet életrealóságáról, kulturális és nemzeti hivatásáról meggyőződést szerezzenek.

A mikor ilyen módon az intézet az állami tan-terv szerint rendezve volt, Breznyiket, a lyceum fá-radhatatlan igazgatóját a békés-csabai népbank bukása 1891-ben óriási veszteséggel sújtotta. Az iskola részint részvények által 16,000 frtig, a tanári gyámoló 9,000, az ösztöndíj s egyéb alaptőkék 7,000 frtig voltak ér-dekelve, de ezen összegeket Breznyik, kinek az iskolai pénzek kezelésénél jelentékeny befolyás jutott, békés-csabai 370 kat-holdnyi birtokára kebelezte be, hogy a tanintézetet kár ne érje.

Már e ténye magában véve is eléggé tanusítja, mennyire és mily önzetlenül ragaszkodott Breznyik János a lyceumhoz, melynek jóformán ő volt az újabb megteremtője, fenntartója.

Az állammal kötött szerződés értelmében a lyceum mindig köteles lévén az állami tanterv szerint tanítani, az 1890/91. tanévben a görög pótló tanfolyam új tan-erő alkalmazását tette kívánatossá, s minthogy sikerült

ki. A temetés, a nagy halotthoz méltóan, impozáns módon fog végbemenni. Az egyházi ima és ének után a lyceum előtt az igazgató mond bucsu beszédet, a temetőben Hrencsik Károly ev. lelkész, ki Händel Vilmos főesperes távollétében a gyászszertartást fogja végezni, dr. Szeberényi János bécsi egyetemi tanár és ifj. Händel Vilmos ügyvédjelölt tart bucsu beszédet, utóbbiak a boldogult barátai s illetve volt tanítványai nevében. — Az áldást Baltigh Frigyes püspök mondja, ki tegnap érkezett Selmezbányára. — Az iskolai tanács határozata szerint a temetés az iskola költségén lesz és az iskola tanács és az evang. egyház Budapestről rendelt gyönyörű élő virág koszorút helyez felejthetetlen halottjának ravatalára. A városban mindenféle gyászlobogók lengenek. A városi tanács, mely koszorút helyez, szintén kitűzette a gyászlobogót a városházára. Az összes hivatalos testületeken, egyleteken stb. kívül testületileg vonulnak ki gyászszőlőjük alatt egykori bajtársuk végtiszlességére a régi honvédek is, kiknek száma egygyel ismét megfogyott. Zsilinszky Mihály államtitkár a következő részvétlétíratot intézte a lyceumi igazgatóságához: „Puritán jellemű, jó Breznyikünk halála nemcsak Selmeznek, hanem egyházunk és hazánk vesztesége. Fogadják őszinte részvételemet.“ A szarvasiak részvétlétírata pedig így szól: „A szarvasi főgymnasium kormányzó testülete és tanári kara mély fájdalommal részt vesz a gyászban, melyet a kiváló prot. tanfőúrunk s érdeműs volt igazgatónak Breznyiknek halála okozott.“ A körmoői állami főreáliskola tanári kara, mely a temetésen is képviselve lesz, szintén táviratilag adott kifejezést részvételemnek. A pozsonyiak ezt táviratozták: „A pozsonyi testvérintézet tanárai, az igazgató távollétében ez uton adnak kifejezést mélyen érzett fájdalomnak a kitűnő tanfőúr, hitbuzgó protestans és áldozatkész hazafi elhunytá föltt. Az ur vigasztalja kedves kartársainkat megmérhetetlen veszteségükért.“ *Farbaky sürgönye Oberhausenből.* Az igazgatónak: Megilletődéssel értesültem Breznyik haláláról, fejezd ki részvételemet a tanári karnak, sajnálom, hogy innét a a Rajna vidékéről a temetésre nem mehetek. *Chabada József Körmoőzbányai polgármester sürgönye az igazgatónak:* Kérem az iskolai tanácsnak a nagyérdemű és felejthetetlen Breznyik János elhunytá felett legbensőbb és legőszintébb részvételem kifejezést. *Prónay Dezső báró egyetemes egyházfelügyelő sürgönye az igazgatónak:* Mély megilletődéssel vettem a gyászos hírt Breznyik János haláláról, a kinek elhunytával az ev. tanári kar és egyetemes egyházunk buzgó, jeles és kiváló tagját veszítette el. — A losonci állami főgymnasium igazgatója szintén küldött részvétlétíratot, melyben értesíti a lyceumi igazgatóságot, hogy Breznyik János temetésén személyesen részt fog venni. — Tegnap délután 4 órakor Sztinyai József polgármester tett a ravatalra a város közönsége nevében egy díszes koszorút ezzel a felirattal: „A nagy tanfőúrunk és érdemes polgártársának Selmezbányai város közönsége“ szép beszéd kíséretében, melyre Moez Géza lyc tanár felelt a tanári kar nevében. — Érkeztek eddig koszorúk a feliratokkal: „A lyceum kormányzó testülete a nagylelkű jöltevőnek.“ „Breznyik Jánosnak — a selmezbányai lyceum tanári kara.“ „A nemes emberbarátnak — az izraelita hitközség“, „A selmezi ev. egyház — jeles fiának“ stb. — A koszorúk és az or-

is új tanerőt kapni, lehetségessé vált, hogy Breznyik az intézetnek egy emberöltőn át tanárkodó igazgatója, most már a teljessé lett tanári kar élén csak az igazgatóságot vitte. Ugyan ez évben már akkori magas életkora dacára élénk részt vett a Budapesten tartott ev. zsinat tárgyalásaiban s az 1893. év nyarán Breznyik a kerületi iskolai tanácsban folytonos gyöngékedését hozván fel okul, beadta lemondását az igazgatói tisztről.

A tanács belátván azt, hogy a ki olyan mértékben teljesítette kötelességét, mint ő, méltán kívánhat nyugalmat, elismerése és hálás köszönete jegyzőkönyvi kifejezése mellett elfogadta a lemondást.

Igy az 1893. évben megvált az intézet igazgatóságától, de nem magától az intézettől az a férfi, a ki egész eddigi életét annak szentelte; a ki 1842 óta 42 évet és ebből 37-et mint igazgató töltött az intézetnél, a ki rendíthetetlen bizalommal, vasakarattal a legválságosabb helyzetekben is szerencsésen keresztül vezette azt, a kinek lelkes buzgósága nélkül ez az iskola most talán már nem is léteznék.

Az 1894. nov. 16-án a kultusminister a dunán-inneni egyházi főhatóságot nyilatkozatra szólította fel, hogy a selmezi belép-e az országos felekezeti nyugdíj és gyámintézetbe. Milyen szerencse, hogy akkor Breznyik 1863-tól tartó buzgólkodása folytán megvolt az a 30,000 frtnyi tőke, a melyből az országos nyugdíjalapba való lefizetések eszközölthettek s ilyen módon a lyc. tanárai agg korukra biztosítva, haláluk esetére övéik támogatva lehettek.

szág minden részéből a részvétlétíratok egyre érkeznek.

— **Főispáni látogatás.** Horváth Béla főispán ma érkezik városunkba és mint azt már megirtuk, a fölvészeten és a holnap közepében részt fog venni; a keddi közgyűlésen és a közigazgatási bizottság gyűlésén elnökölni fog. A főispán a részére berendezett lakban lesz megszállva, hol fogadni is fog, szerdán pedig elutazik.

— **Halálozás.** Gregus Antal polgártársunkat és tűzoltóságunk tb. alparancsnokát súlyos csapás érte, a mennyiben neje, Gregus Antalné szül. Timko Jozefina f. hó 4-én, kinos szenvedés után, életének 43-ik évében meghalt. A boldogultat férjén, anyján, özv. Timko szül. Buocz Katalin és testvérén Polonyi szül. Timko Franciskán kívül nagyszámu rokonság és sok ismerős gyászolja. A boldogult tetemét e hó 6-án helyezték el az örök nyugalom helyére nagy részvét mellett.

— **A holnaputáni közgyűlés** igen érdekes lefolyásnak ígérkezik, a mennyiben több interpelláció fog intézteni és a napi rendre kerülő ügyek nagyobb része is érdekesek. Kívánatos volna tehát, ha biz. tagok mentől nagyobb számban jelenének meg.

— **Egy öreg honvéd temetése.** Kurucz Mihály, 71 éves hodrusi szegény bányamunkás a mult héten meghalt. Lindmayer János ottani derék rendőrbiztosunk tudva azt, hogy az öreg Kurucz 48-as honvéd volt és a szabadságharc több ütközetében részt vett, gyűjtést rendezett a hodrusiak és az ott lakó nyaralók között a temetés költségeire úgy, hogy az öreg honvédet díszesen temethették el. A temetésen részt vett a hodrusi egész intelligencia és az ott nyaraló közönség. Az elhaltak öreg bajtársai díszes koszorút vittek és a sir mellett Lindmayer János intézkedése folytán díszlővegek is dördültek el. Lindmayer János, a hodrusiak és az ott nyaralók eme hazafias, kegyeletes, szép cselekedete dicséretre nem szorul.

— **Kleist Penthesilea** magyar fordításából a mutatványt jövő számu tárcánkra kellett elhalasztanunk.

— **Rendőri hírek.** Az 1897/98 évre szóló ebadó kivetési lajstrom megerősítettén, rendőrségünk figyelemzleti közönségünket, hogy a kutyabárczákat az 1897/8 évre f. hó 15-ig váltsa ki, mert f. hó 16-tól kezdve a. bárcza nélküli kutyák összefogdosatni és kiirtatni fognak. — *Találtatott* egy nagy téli kendő, egy himzett gyermek takaró és egy kis zsebkendő csücskében pénzzel. Az igazolt tulajdonosok e talált tárgyakat átvehetik a rendőrkapitányi hivatalban. — *Elveszett* egy fekete hosszuszőrű vizslakutya borszizzal a nyakán. A ki a kutya hollétére nyomra vezet, jutalomban részesül. — *Tűzrendőri vizsgálatot* ejtett meg Steffultón mult csütörtökön Kuti István alkapitány és sok kifogásolni valót talált ott.

— **Tűz.** Pénteken éjjel féltizenegy órakor tűzi láрма verte fel városunkat. Tűzörök sipolása, tűzoltók trombitása s a leányvári meg ó-vári harang rémes kongatása jelezték, hogy tűz van s az ó-vártól a leányvárig rémesen meg volt világítva a város az ó-vár mögötti hegyen kiűtött tűz által; ott égett egy, szerencsére egészen magában álló épület, a Rubinszky Józsefé. Derék tűzoltóink Chauer Ottó alparancsnok vezetésével mellett daczára annak, hogy rossz, s még nappal is alig járható utacskaikon kellett az égő házhoz menni, pár perc alatt ellepték az égő ház környékét s mint-hogy víz nem volt, a szó szoros értelmében széjjel

És ez az áldásos intézmény a lyceumon azzal kezdte meg nemes tevékenységét, hogy Breznyik Jánost jutalmazta első sorban jótéteményében, azt az embert tehát, aki egész életét a nevelésügy magasztos eszméjének szentelve a legjobban rászolgált erre. Az irodalom terén kifejtett működéséből csak a „Selmezi lyceum történetét“ hozzuk fel.

De bár visszavonult a tényleges működés teréről a tanügy megőszült bajnoka, szíve, gondolata azért mégis atyai szeretettel csüggött az ő kedves tanintézet, a selmezi lyceumon. Midőn ez évben vagyonát illetőleg rendelkezett, egyes kisebb hagyatékoktól eltekintve, mindenét az intézetnek hagyományozta; e fejedelmi adomány betetézte nemes működését, melyet ezentul a testi gyengeség lebéközött.

Egészségi állapota mindinkább hanyatlott. Utóbbi időkben már nem hagyta el karosszékét; mindamellett szellemi ereje végső percéig nem hagyta el; annyira tudott uralkodni az ő erős akarata, az ő erős lelke a test gyöngeségén, hogy még a legutolsó időkben is társalogni tudott az ő látogatókkal. Szerdán, folyó hó 4-én azután lepihent már az ágyba s csütörtökön megszünt élni. Csendesesen, minden haláltusa nélkül szenderült el jobblétre e nemes férfi, melyet nem minden nap szül a világ.

Porteste fölé hant domborul, melyre hála és kegyelet teszi le koszoruját; de lelke él s megőrzi ennek ihletét az a tanintézet, melynek ő volt a védő, ápoló nemlője.

szedték az égő födelet s így akadályozták meg a tűz tovább terjedését, mit azonban aligha értek volna el, ha nem lett volna teljes szélcsend; mert szél esetén az egész város leégthetett volna. A háztulajdonos butorait és családját azonnal kihelyezték az udvarra és a szomszédokhoz, a hol a rendőrség kiküldöttjei őrizték másnap reggeli 6 óráig, mely időig a tűzoltók kirendeltjei is ott maradtak. A ház teljesen leégett és így, daczára, hogy biztosítva volt, a szegény tulajdonos nagy kárt szenvedett. A helyszínén azonnal megjelent Sztinyai József polgármester, Krausz Kalmán főkapitány és Kuti István alkapitány a rendőrség kirendeltségével. A tűz okának kinyomozását czélzó vizsgálat folyik. Az egész mentésnél óriási akadály volt az ottani utcák számalmas állapota, melyek azelőtt jó kocsí utak voltak, most azonban elhanyagoltak és ledülve levén, alig használhatók gyalogjáróknak; ami bizony nem valami megnyugtató háztulajdonos polgártársainkra nézve. És kérdjük: miért nem gondoskodik a városi hatóság ezen utcák jó karban tartásáról? — útadót eleget fizetünk, utjaink és különösen a legveszedelmesebb helyeken fekvő magas utcáink azonban desperatus állapotban vannak! — Hová fog ez vezetni?! A midőn még derék tűzoltóságunk gyors, ügyes és a tömérdék fenforgó akadályok, különösen a nagy vízhiány daczára is sikeres mentési munkája föltt teljes elismerésünknek adunk kifejezést, akkor e komoly veszély alkalmából is felhívjuk a városi tanács figyelmét azon tőrhetetlen, nyomoruságos állapotokra, melyek a mel-lékutczákban tapasztalhatók, hol fényes nappal is járhatatlanok az utak, hol nincs világítás, nincs víz. Ez állapotokon gyorsan, haladéktalanul segíteni kell!

— **Házasság.** *Borsiczky Géza* trencsényi kir. táblabíró, városunk szülötte, házasságot kötött özv. *Heyder Antalné* urnővel, néhai Heyder Antal selmezi volt kir. járásbíró özvegyével mult kedden. A házaspár még az nap Trencsénbe utazott.

— **A budapesti polgári dalkör,** mint azt annak idején jeleztük, e hó 19-én látogatja meg városunkat. Vendégeink tiszteletére és közreműködésükkel a selmezi dal- és zenetársulat e hó 20-án Szent István napján nagy hangversenyt rendez, a városi vigadóban melyre az előkészületek már is megtétek. A Sztinyaosztály is azonfáradozik, hogy a rendezendő kirándulások (Sztinyára, Hodrusra, Szandrikra stb.) jól sikerüljenek.

— **A lévai dalárda** ma tartja tánczczal egybekötött hangversenyt Vihnye fürdőben, mely felette sikerültnek ígérkezik és melyen városunkból is sokan fognak résztvenni.

— **Tűz.** A mult hétfőn tűz támadt Hegybányán az u. n. major épületben a melynek eloltására derék tűzoltóságunk készülődött. Mielőtt azonban elindultak volna, az ottani kincstári ügyes tűzoltóság végét vetette a tűznek. — A tűzoltásnál egy érdekes eset adta elő magát; ugyánis Iring Herman nevezetű egyén Stern Samu kereskedő üzletéből „mentési szándékból“ egy zsák kávé vitt el haza a lakásra. Természetes, hogy ebbeli mentési szándékát el nem hitték neki s a járásbírószághoz kísértetett, de szabadlábba helyezték és ellene a vizsgálat folyamatba tetetett.

— **Készül az új uszoda.** Az új uszodát Ribnyiken készítik és e hó 15-éig előreláthatólag nemcsak hogy teljesen elkészül, hanem már használatba is lesz vehető. A fürdőjegyek is készek már és igen csinos kivitelűek. A jegyek az illetőknek szét fognak küldetni. Egy szép, új út is fog vezetni az új uszodához, mely út telkéért 25 frt kellett fizetni a tulajdonosnőnek és így ezzel is nagyobbodtak az uszoda költségei.

— **A lejáró mandátumok.** A városi tb. tisztviselők mandátumai ez évben lejárnak. Főispánunknak alkalmá nyilik ezzel a régieket újból vagy újakat is tiszteletbeli tisztviselőkké kinevezni. Nem tartjuk feleslegesnek ez alkalommal megemlíteni, hogy a belügyminiszteriumnak 6880 sz. rendelete értelmében tiszteletbeli tisztviselőkké is csak teljes minősítéssel bírók nevezhetők ki, különösen szigoruan betartandó ez a tb. árvaszéki ülnökök kinevezésénél.

— **A jég.** No már csak arról nem panaszkodhatunk mi selmeziek, hogy télen elég jegünk nem volna. De bezegg nyáron nincsen. Különösen hátrányosan érzik ezt az itteni mészárosok és hentesek, kiktől a hatóság megkívánja, hogy nyáron is friss húsneműeket áruljanak és jégsekreényeket tartsanak, de arról eddig a város nem gondoskodott, hogy elegendő jég is legyen. Ugy halljuk, hogy a városi tanács tervbe vette valami hűtő készülék beszerzését s ennek segédelmével a jég előállítását. E készülék, (és ki van-e próbálva?) bizonyára jókora pénzbe kerülne, holott nekünk télen a legközelebb helyeken óriási jégmenyiség áll rendelkezésünre. Tehát nem kellene egyéb mint egy jégpince vagy verem, melyből azután a város a beszerzési ár mellett, tehát minden nyereség nélkül, árusítaná a jeget és így költségmentesen tehetné azt és a mészárosok, hentesek, cukrárszok, vendéglősök stb. jég szükségletét fedezhetné! Hogy egy ilyen jégpince vagy veremre nálunk alkalmas hely nem volna, azt nem hihetjük. Ott van az ó-vár; csinálnak oda a már meglevő helyett kibővítés által egy

megfelelő jégpinczét. Nevetséges volna itt Selmecezen mesterséges uton a jeget előállítani, mikor azzal a természet, talán tulságos módon is, bőven megáldott.

— **A lövöldérről.** A f. hó 1-én tartott lövészeten 580 lövésre 617 köregeység esett 1 szöggel és 12 négyessel. Az első díjat Ochtendung Ignác szöglövésre, a másodikat Friebert Ferencz négyesre nyerte el; ezen kívül dr. Stuller Gyula 2, Belházy Gyula 3, Friebert Ferencz 2 és Seidel Ágoston 4 négyest lött. — *Ma és holnap* lesz megtartva a főlovászat, a mai díjtekézzel egybekötve; holnap pedig, mint arra már ismételtel felhívtuk a közönség figyelmét, *társas ebéd* lesz a lövöldén, melyen a *főispán is részt vesz*; igen kívánatos volna, ha ez alkalommal minél számosabban megjelenének.

— **A felső rózsá-utczában lakók** a város részéről valóban mostoha bánásmódban részesülnek. Nemcsak hogy az egész felső rózsá-utczában és környékén nincs használati víz és hogy járhatlanok az utak, de még egy lámpát sem állítottak oda. Pedig e lakók is épp úgy és oly arányban járulnak a város terheihöz, mint a kényelmet élvező főutczák lakói. Ez tehát nem igazságos elbánás. De eltekintve ettől is, nem sokba kerülne egy kisebbszzerű vízvezetékét készíttetni a vöröskúttól az új-uton, felső rózsá-utczán keresztül, le egészen az építendő új akadémiái palota telkéig. A használati víznek oda vezetését a város amúgy is kötelezőleg magára vállalta, mert hiszen víz nélkül ott építeni nem is lehetne. Miután pedig az építkezés, ha őszszel nem, hát tavaszkor biztosan megkezdődik, miért késleltetik e vezeték kiépítését? — De ennél is kevesebbe kerülne három vagy legalább két lámpának a felső rózsá-utczában való felállítása, hogy ne legyenek kénytelenek az ott lakók a rettenetes állapotú utakon sötétben botorkálni. Végre az ottani vízvezeték elkészítése tűzrendészeti szempontból is elodázhatalanul szükséges. Mint értesülünk, a felső rózsá-utczai lakosok ez ügyben indokolt sürgős kérvényt fognak benyújtani a város tanácsához, melyről feltételezzük, hogy e bajokat gyorsan orvosolni fogja és hogy különösen a vízvezetéknek miharabbi elkészítésére gondja leszen.

— **A városi rendőrség államosítása** végre szintén bekerült a kormányhoz a városok rendezésére nézve kidolgozott törvényjavaslati tervezetbe, a mely ugylátszik lassan-lassan, mégis csak kinövi magát egy helyes irányzatú javaslattá. Az is igen üdvös következményű törvényjavaslata lesz a kormányhoz, hogy alapítassék egy állami országos betegápolási alap és szüntessék meg az ápolási költségeknek az egyes illetőségi községektől való beszedése körüli igazi mizéria. Ha mindkét javaslat törvényre lenne, városunk is sokat nyerne általa.

— **Pénzügyigazgatóság Ipolyságon.** Mint igen jól értesült helyről halljuk, Ipolyságon 1898. évi július hó 1-től, Hontmegye területére pénzügyigazgatóság fog szerveztetni. Ezt a kormány már elhatározta. Hogy mért nem kaphattuk azt inkább mi meg Selmecezen és hogy mikép helyezik el Ipolyságon a hivatalt és hogy szállásolják el ott a sok hivatalnokot, arról a jövő számban beszélünk.

— **Népmozgalmi kimutatás** július hóra. Született: 15 fiu, 12 leány. Meghalt: 0—7 éves, 7; 31—50 éves, 4; 50 éven felül 8, összesen 19.

Köszönetnyilvánítás.

Mind azon rokonaim, jó barátaim és ismerőseim, kik felejthetetlen, szeretett feleségem elhunytának szomorú alkalmából részvétükkel enyhíteni iparkodtak keserű fájdalommat, fogadják őszinte köszönetemet. De köszönetet mondok tüszöltő bajtársaimnak is, kik boldogult nőm temetésén csapatilag képviseltették magukat és a gyászmenetben részt vettek.

Greguss Antal.

2859 szám

1897. Árverési hirdetés.

Folyó évi szeptember 6-án délelőtt 9 órakor eladatik az alólírt erdőhivatal irodájában nyilvános árverés útján a zsarnócai m. kir. kincstári faraktárban elhelyezett következő mennyiségű fűrészáru és pedig:

166.035 m. ³ bükk	m. ³ -ként	13	frt	kikiáltási ár,
27.772 „ tölgy	„	25	„	„
9.271 „ juhar	„	20	„	„
19.357 „ kőris	„	20	„	„
16.344 „ gyertyán	„	16	„	„ és
6.156 „ éger	„	16	„	„ és

azonnali készpénz fizetés mellett.

A versenyzők kötelesek bánatpénzül 10 %-át azon összegnek letenni, mely a vásárolni szándékolt famennyiség értékének megfelel.

Az árverési feltételek az alólírt erdőhivatalnál megtekinthetők.

Utóajánlatok el nem fogadtnak.

Zsarnóczán, 1897. évi augusztus hó 3-án.

M. kir. erdőhivatal.

Kiadó lakás.

A Zsigmond-Vilmos utcában fekvő Lestyánszky-féle ház földszinti lakása bármely pillanatban bérbevehető.

Közelebbi felvilágosítást nyújt **Fekete István** lyceumi tanár úr.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett

szabóüzletemet

* A nyári idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére.

A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyúttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel

Czemmel György

szabóüzlet-tulajdonos.

Hirdetések

a legjutányosabban felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Építkezőknek

ajánljuk kitünő minőségű

czement burkolatainkat

bármily színű és díszes kivitelben; igen alkalmasak folyosók, konyhák, fürdőszobák stb. burkolására.

Elvállalunk mindennemű czement és gránit terrazzo munkát a legegyszerűbbtől a legfinomabbig s a lehető leggyorsabb és legjobb kivitelről kezeskedünk.

Megrendelések az építkezési irodában vétetnek át.

Kiváló tisztelettel

WÜNSCH RÓBERT

vállalkozó.

Nincsen gonoszabb valami

mint mikor lakásunkat (ágyban, falban, képek rámaiban stb.) **undorító rovar lepi el.** Nagy örömmel veszik tehát házi asszonyaink tudomásul, hogy az ujonnan föltalált és szabadalmazott

Egger-féle porfúvókészülék

radikális módon megszabadít bennünket e csapástól.

Hasonlíthatatlanul praktikusabb az eddigi gummi-gömböknél, e mellett olcsóbb is s nemcsak rovarporok, hanem minden egyéb porok (u. m. desinfectioporok, bőr és gyermekhintő porok stb.) porlasztására is kiválóan alkalmas. — Selmecezbányán kapható a **Sztankay-féle gyógyszerárban** a „Reményhez“.

Gyár: **Alsó Hámor, Bars megye.**

Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrássy-ut 29. (I. em.)**

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmecezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.

Mészárszék és vendéglő.

Van szerencsém tudomására hozni a n. é. közönségnek, hogy a Szt.-Háromság-terén levő

„Szarvashoz” czimzett vendéglőt,

melyet eddig Hamrák Imre ur bérelt, átvettem és azt teljesen ujonnan berendeztem.

E vendéglőmben ezentul kitünő természetes borok, mindig fris, jégbehűtött sör, valamint izletes, egészséges ételek és szeszes italok kaphatók.

Ez alkalomból ugyancsak bátor vagyok a n. é. közönség becses emlékezetébe hozni, hogy a Sztinyai (Lauko)-féle házban lévő

mészárszékemben

fris, jó minőségű húst vágok ki.

Mindkét üzletemben főtörökvésem leend, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeinek mindenben megfelelhessenek és hogy teljes megelégedését kiérdemelhessem.

Kérem tehát nagyra becsült pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Balázs János,
mészáros és vendéglős.